

angribes deraf, medfører det en meget betydelig Fare for hans Omgivelser. Jeg vilde derfor ønske, at man her havde taget Tuberkulosen med, saaledes at disse Patienter i visse Tilfælde, hvor de frembøde Fare for Smitte, kunde indlægges til vederlagsfri Behandling paa et Hospital, og ligeledes at man fik Lov til at fordre desinficeret efter en fraflyttet Tuberkulosepatient.

Det er det væsentlige, jeg har at bemærke om dette Forslag, det kan jo være, at der ogsaa er andre Krav oppe; dog det kan jo komme frem i et eventuelt Udvalg. Jeg vil blot endnu en Gang beklage, at vi faa saa kort Tid til denne Behandling, at vi ikke godt kunne stille de Ændringsforslag, vi gerne vilde stille.

Piper: Ligesom den foregaaende ærede Taler vil jeg ogsaa gerne udtale, at denne Lov har været til stor Gavn. De stedse forøgede Summer, som ere medgaaede paa denne Konto fra Statens Side, vise bedst, i hvilken forøget Grad Loven bliver brugt, og den Aversion, som tidligere har været hos en Del af den mindre velstillede Befolkning mod at blive indlagt paa et Hospital, er i alt Fald i de fleste Dele af Landet fuldstændig forsvundet, saaledes at man nu med Tillid ser sine Slægtninge og Børn indlagte paa Epidemihospitalet, naar en saadan Sygdom rammer dem. Jeg kan slutte mig til det ærede Medlem, naar han udtalte, at han beklagede den korte Tid, der var til at gennemgaa Loven. Thi ihvorvel Lovforslaget, som det nu foreligger fra Regeringen, indeholder ret gode Forbedringer paa visse Omraader, er der forskellige andre Punkter, hvor man ikke har ændret Loven, uagtet den trængte dertil.

Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa § 4. Den er ikke ændret. Det er den gamle Bestemmelse, og i den staar der i tredje Linie, at „kan Lokalet ikke tilvejebringes ved Benyttelse af offentlige Bygninger eller ved Opførelse af Barakker eller lignende, kan Sundhedskommissionen kræve private Lokaler“. Det vil sige, Sundhedskommissionen er først og fremmest tvungen til at benytte de offentlige Bygninger. Hvad vil det sige? Næsten alle Steder, i alt Fald ude paa Landet, er det udelukkende Skolerne, man er henvist til, og ganske vist hænder det som oftest, naar der opstaar en epidemisk Sygdom, at Skolen lukkes af den overordentlige Sundhedskommission. Men naar Sygdommen

vedbliver og navnlig paa den sidste Del af dennes Forløb, kan der indtræde det Forhold, at man vel kun har et ganske ringe Antal Patienter liggende, men at Skolen er tagen til Epidemihospital og bliver ved at være det, og at det følgerig er umuligt at optage Skolegangen, skønt man tør sige, at Epidemien til Dels er ophørt. Jeg vilde finde det overordentlig heldigt, om Sundhedskommissionen der stod frit, saaledes at man ikke var tvungen til at tage de offentlige Lokaler først, men at man efter bedste Skøn ogsaa kunde tage private Boliger i Brug, dog selvfølgelig mod Erstatning.

I § 26 er ogsaa en af de gamle Bestemmelser bleven staaende uændret; § 26 sidste Stykke siger: „Af de i § 2, Stykke 6 og 7, omhandlede Udgifter, beregnede for hver Sygedag uden for Kjøbenhavn til 2 Kr. og i Kjøbenhavn til 2 Kr. 50 Øre, foruden hvad der tilkommer Lægen for Udførelsen af en Operation, godtgør Statskassen, saa længe offentlig Behandling ikke er indtraadt, vedkommende kommunale Kasse de tre Fjerdedele.“ Det har altid været mig uforstaaeligt, hvorfor man gør denne Forskel paa Kjøbenhavn og de øvrige Kommuner i Landet, hvorfor Kjøbenhavn skal have større Erstatning end de øvrige Kommuner i Landet. Jeg ved ikke, om man den Gang, Loven blev til, er gaaet ud fra, at Sygeplejen er dyrere i Kjøbenhavn end paa Landet; dette vil vistnok ikke holde Stik over for en hel Del af Sygehusene i Købstæderne, og i hvert Fald ikke over for saadanne Sygehuse, der ligger nær ved Kjøbenhavn. Saaledes er paa Frederiksberg eller i Kjøbenhavns Amtsrads-kreds, som har Sygehus i Kjøbenhavn, Sygeplejen virkelig ikke billigere end i Kjøbenhavn, jeg vilde derfor finde det rimeligt, enten at Bidraget til Kjøbenhavn heller ikke maatte regnes ud over $\frac{3}{4}$ af Sygedagene à 2 Kr. pr. Dag, eller at de andre Kommuner fik samme Gunstbevisning af Statskassen som Kjøbenhavn, saa at ogsaa deres Sygedage regnedes til 2 Kr. 50 Øre. Dette er jo ikke en Gang, hvad de koste. Ude paa Kjøbenhavns Amts Sygehus have Udgifterne ved Driften af Epidemihuset i de to sidste Aar været 2 Kr. 39 Øre i 1898 og 2 Kr. 41 Øre i 1899, men deri er ikke medregnet hverken Forandring af Bygningerne eller Administration og Lægehonorar. Lægges disse Udgifter til, kommer man meget nær op imod 3 Kr. om Dagen, og det er da ret urimeligt, naar man i Loven siger, at Staten skal erstatte Amtskommunerne de $\frac{3}{4}$, men kun regner en Sygedag til 2 Kr.